

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2023/531
Toplantı Tarihi/Sayısı : 3.9.2024/50
Karar Numarası : 2024/885
Başvuran : T. K.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : 1- İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
2- Kayseri 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
3- Sungurlu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın nakil öncesinde kaldığı ceza infaz kurumu ile nakil sürecinde misafir olarak getirildiği ceza infaz kurumunda darp edildiği ve burada kendisine yiyecek verilmediği, hakkında verilen hücreye koyma disiplin cezasının haksız olduğu iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. Hatay'da ikamet eden ailesinin 6 Şubat depremi sonrası durumunu öğrenmek istediğini ama bir netice alamadığını,

b. 11/2/2023 tarihinde ters kelepçe yapıp darp edilerek İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan nakledildiğini,

c. Aynı tarihte misafir hükümlü olarak getirildiği Kayseri 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda fiziksel şiddete maruz kaldığını ve kendisine yiyecek verilmediğini,

ç. Hakkında verilen hücreye koyma disiplin cezasının haksız olduğunu iddia etmektedir.

3. Muhatap İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan alınan yazılı görüşte özetle;

a. Başvuranın da aralarında bulunduğu yaklaşık 15 mahpusun yaşanan deprem felaketini kargaşa ve isyana çevirmeye çalıştığı ve bu durumun tutanak altına alındığı,

b. Başvuranın Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün talimatıyla Sungurlu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Zorunlu Nedenlerle Nakil*" başlıklı 56'ncı maddesi gereğince naklinin uygun görüldüğü ve 11/2/2023 tarihinde naklinin gerçekleştirildiği,

c. Deprem nedeniyle kamera sisteminin arızalandığı ve 6-15/2/2023 tarih aralığında kayıt yapamadığı, buna ilişkin tutanak düzenlendiği,

ç. Başvuranın iddialarının gerçeği yansıtmadığı, Kurumdaki uygulamaların mevzuat çerçevesinde

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

gerçekleştirildiği belirtilmiştir.

4. Muhatap Kayseri 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan alınan yazılı görüşte özetle;

a. Mahpusların Kurumda kaldıkları süre boyunca yalnızca arama odasında ve koğuşların üst katına çıkış sonrasında kameranın görüş açısı dışında kaldıkları bunun haricinde tamamen kameraların görüş açısı içinde buldukları,

b. Kamera açısı içerisinde mahpusların infaz ve koruma memurları tarafından darp edildiklerine dair herhangi bir görüntüye rastlanılmadığı,

c. Mahpuslara sabah kahvaltısı için gıda malzemesi verildiğinin görüldüğü,

ç. Başvuranın şikayetine yönelik 30/3/2023 tarihinde ilgili personel hakkında ön araştırma yapıldığı, Bünyan Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından adli soruşturma yürütüldüğü belirtilmiştir.

5. Muhatap Sungurlu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan alınan yazılı görüşte özetle;

a. Başvuranın iddiaları kapsamında Kurumun sorumluluğunu gerektirir bir durum olmadığı ve yapılan iş ve işlemlerin mevzuat çerçevesinde gerçekleştirildiği belirtilmiştir.

6. Muhatapların cevabi yazılarına karşı başvuran tarafından yazılı görüş sunulmamıştır.

7. Kayseri 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu tarafından ilgili infaz ve koruma memurları hakkında başlatılan ön araştırma neticesinde; delillerin bir disiplin soruşturması başlatmaya yeterli olmadığı gerekçesiyle *disiplin soruşturması açılmasına yer olmadığına dair* karar verildiği öğrenilmiştir.

8. Bünyan Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen 2023/... sayılı soruşturma neticesinde; şüphelilerin iddia konusu suçu işlediklerine dair müştekinin soyut isnadı dışında kamu davası açılmasını gerektirir herhangi bir kesin, somut ve inandırıcı delilin dosya kapsamından temin edilemediği gerekçesiyle 2023/... Karar No ile *Kovuşturmaya Yer Olmadığına* karar verildiği bilgisi edinilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

9. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın “Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı” başlıklı 17'nci maddesinde: “Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz ...” hükmü yer almaktadır.

10. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun “Kurumun görevleri” başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi şöyledir: “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek.”

11. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

12. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in “Ön incelemenin yapılması” başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrasının ilgili bölümü şöyledir: “Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda; a) Kurumun görev alanına girip girmediği, ... yönlerinden incelenir.”

13. Mezkûr Yönetmelik'in “Karar türleri” başlıklı 65'inci maddesi şöyledir: “Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma

kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir.”

14. Aynı Yönetmelik’in “*Gerekçeli kabul edilmezlik kararı*” başlıklı 67’nci maddesine göre; “(1) Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir. (2) Ön inceleme aşamasında incelenabilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48’inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

15. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

16. 6701 sayılı Kanun’un 9’uncu maddesinde; insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda, başvuranın iddia ve talepleri konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

17. Başvuran İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda 6 Şubat depremi sonrası ailesinin akıbetini öğrenmek istemesi üzerine infaz ve koruma memurları tarafından ters kelepçe yapılarak darp edildiğini iddia etmektedir. Muhatap Kurum tarafından başvuranın da aralarında bulunduğu 15 mahpusun isyan çıkarmaya çalıştıkları ve bu durumun tutanak altına alındığı, başvuranın zorunlu nedenlerle nakledildiği, deprem sonrasında kamera sisteminin arızalanmasından dolayı ilgili tarihe ilişkin kamera kaydı bulunmadığı belirtilmiştir.

18. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), bir kötü muamelenin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)’nin 3’üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini, bu asgari seviyenin göreceli olduğunu, vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (AİHM, *Bouyid/Belçika*, B. No: 23380/09, 28/9/2015, para. 86).

19. AİHM’e göre, kötü muamele iddialarının uygun delillerle desteklenmesi gerekmektedir (AİHM, *Klaas/Almanya*, B. No: 15473/89, 22/9/1993, para. 30). Mahkeme, bir delilin değerlendirilmesinde makul şüphenin ötesinde bir kanıtlama standardını kabul etmekle birlikte böyle bir kanıtlamaya yeterince güçlü, açık ve tutarlı çıkarsamalardan veya aynı biçimde çürütülememiş karinelere de varılabileceğini eklemektedir (AİHM, *Kuzey İrlanda/Birleşik Krallık*, B. No: 5310/71, 18/1/1978, para. 161).

20. 29/3/2020 tarihli ve 31083 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik’in “*Güvenlik ve gözetim servisi*” başlıklı 10’uncu maddesinin sekizinci fıkrasına göre: “*İnfaz ve koruma başmemuru ile infaz ve koruma memuru, kurumun güvenliğini bozan firara teşebbüs, isyan, rehin alma, saldırı, yasaya veya düzenlemelere dayalı bir emre karşı aktif veya pasif fiziki direnme gibi olaylar ile 5237 sayılı Kanununun 25’inci maddesindeki meşru*

savunma ve zorunluluk hâli ortaya çıktığında kurum en üst amirinin izni ile zor kullanabilir. Acil hâllerde tehlikenin ortadan kaldırılması amacıyla izin alınmaksızın da zor kullanılabilir. Durumu derhal en üst amire iletir. Zor kullanan personel gerekenden fazla kuvvet kullanamaz.”

21. Mezkûr Kanun’un “Zorunlu nedenlerle nakil” başlıklı 56’ncı maddesi şöyledir: “(1) Kurumların elverişsiz ve yetersiz kalması, kapsama gücünün aşılması, kullanılamaz hâle gelmesi, asayiş, güvenlik, doğal afet, yangın ve büyük onarım gibi zorunlu nedenlerle başka kurumlara nakledilmeleri gerekli görülen hükümlüler, yargı çevresi dışında Adalet Bakanlığınca belirlenen ve konumlarına uygun olan diğer kurumlara nakledilebilirler.”

22. 5275 sayılı Kanun’un “Zorlayıcı araçların kullanılması” başlıklı 50’nci maddesinin ilgili kısmı şöyledir: “(1) Hiçbir hâlde zincir ve demire vurmak tedbir olarak uygulanmaz. Kelepçe ve bedensel hareketleri kısıtlayıcı araçlar; a) Yetkili makamın önüne getirildiğinde çıkarılmak kaydıyla, sevk ve nakil sırasında kaçmayı önlemek için (...) kullanılabilir.”

23. Başvuranın iddiaları muhatap Kurum tarafından gönderilen bilgi, belge ile ilgili mevzuat ve içtihat hükümleri çerçevesinde incelendiğinde; başvuranın Kurumun güvenliğini bozacak şekilde kargaşa çıkarması nedeniyle infaz ve koruma memurları tarafından olaya müdahale edildiği anlaşılmıştır. Zor kullanan personel tarafından gerekenden fazla zor kullanıldığına ilişkin elverişli bir delil bulunmadığı ve iddia konusu olaya ilişkin kamera görüntüleri olmaksızın bir değerlendirme yapılmasının mümkün olmadığı gerekçesiyle başvuranın kötü muamele iddiasının makul kuşku kalmayacak şekilde kanıtlandığı sonucuna varmanın mümkün olmadığı değerlendirilmiştir.

24. AİHM koşullar makul olarak değerlendirilebilecek şekilde gerekli kıldığı müddetçe, hukuka uygun olarak özgürlüğü kısıtlanan bir kişinin kelepçelenmesinin tek başına Sözleşmenin 3’üncü maddesinin ihlaline neden olmayacağını ifade etmektedir (AİHM, *Raninen/Finlandiya*, B. No: 20972/92, 16/12/1997, para. 56). Nakil esnasında güvenlik gerekçesiyle kelepçe kullanılabilir. Bu kapsamda mezkûr iddialar bakımından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmiştir.

25. Başvuru kapsamında başvuranın bir diğer iddiası nakil sürecinde misafir olarak getirildiği Kayseri 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda darp edildiği ve kendisine yemek verilmediğine ilişkindir. Muhatap Kurum tarafından kamera kayıtlarının izlenmesi neticesinde; kamera açısı içerisinde mahpusların infaz ve koruma memurları tarafından darp edildiklerine dair herhangi bir görüntüye rastlanılmadığı, mahpuslara sabah kahvaltısı için gıda malzemesi verildiğinin görüldüğü belirtilmiş ve kamera çözümleme tutanağı ile başlatılan ön araştırma kapsamında ilgili personelin ifade tutanakları paylaşılmıştır.

26. AİHM’e göre; bir delil yeterince sağlam, açık, birbiriyle uyumlu çıkarımların, aksi ispat edilemez maddi karinelerin bir arada olmasıyla elde edilebilir (AİHM, *Subaşı ve Çoban/Türkiye*, B. No: 20129/07, 9/7/2013, para. 33). Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesi (AYM) de iddia edilen olayların gerçekliğini tespit etmek için soyut iddiaya dayanan şüphe ötesinde makul kanıtların varlığı gerektiğinden bir kanıtın ancak yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilmemiş birtakım karinelerden oluşabileceğinin ve bu hususlara ek olarak kanıtlar değerlendirilirken ilgililerin süreçteki tutumlarının da dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir (AYM, *Turan Günana*, B. No: 2013/3550, 19/11/2014, para. 33).

27. Mezkûr iddia, muhatap Kurumun cevabi yazısı ve ekinde gönderilen belgeler, yukarıda değinilen içtihatlar kapsamında değerlendirildiğinde; kesin ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalar veya aynı ölçüde çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunmaması sebebiyle kötü muamele iddialarının makul kuşku kalmayacak şekilde kanıtlandığı sonucuna varmanın mümkün olmadığı değerlendirilmiştir. Nitekim muhatap Kurum tarafından ilgili personel hakkında yürütülen ön araştırma neticesinde delillerin bir disiplin soruşturması

başlatmaya yeterli olmadığı gerekçesiyle disiplin soruşturması açılmasına yer olmadığına dair karar verilmiştir. Aynı konuya ilişkin olarak Bünyan Cumhuriyet Başsavcılığınca şüphelilerin iddia konusu suçu işlediklerine dair müştekinin soyut isnadı dışında kamu davası açılmasını gerektirir herhangi bir kesin, somut ve inandırıcı delilin dosya kapsamından temin edilemediği gerekçesiyle kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir. Bu kapsamda söz konusu iddia bakımından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

28. Başvuran İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu tarafından verilen hücreye koyma disiplin cezasının haksız olduğunu iddia etmektedir. Muhatap Kurum tarafından başvuran hakkında yürütülen disiplin araştırması neticesinde Kurumun Disiplin Kurulu Başkanlığının 06/03/2023 tarihli ve 2023/... sayılı kararı ile isyan çıkarmaktan 15 gün hücre cezası verildiği, İslahiye İnfaz Hâkimliğinin 31/05/2023 tarihli ve 2023/... Esas 2023/... sayılı kararı ile ilgili cezanın onaylandığı ve itiraz üzerine İslahiye Ağır Ceza Mahkemesinin 22/06/2023 tarihli ve 2023/... D.İş kararı ile cezanın kesinleştiği ve infaz edildiği bilgisi paylaşılmıştır.

29. 23/5/2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu'nun 4'üncü maddesinde hükümlülerin cezalarının infazı ile ilgili şikâyetleri inceleyip karara bağlamanın infaz hâkimliğinin görevi olduğu, 5'inci maddesinde ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde mahpuslar hakkında yapılan işlemler veya bunlarla ilgili faaliyetlerin mevzuat hükümlerine aykırı olduğu gerekçesiyle bu karar, işlem ya da faaliyetlerin öğrenildiği tarihten itibaren 15 gün ve her hâlükârda yapıldığı tarihten itibaren 30 gün içinde şikâyet yoluyla infaz hâkimliğine başvurabileceği, 6'ncı maddesinde infaz hâkimliğinin kararlarına karşı şikâyetçi ya da ilgili Cumhuriyet savcısı tarafından, tebliğden itibaren 7 gün içinde infaz hâkimliğinin yargı çevresinde bulunduğu ağır ceza mahkemesine itiraz edebileceği hükme bağlanmıştır.

30. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde, yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmüş olan uyumsuzlukların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlenmiştir.

31. Başvuru dilekçesi yukarıdaki mevzuat hükümleriyle birlikte değerlendirildiğinde talebin yargı organlarına intikal ettiği ve karara bağlandığı, yargılama yapma görevinin münhasıran mahkemelere ait olduğu, 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer alan başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı ve bu sebeple kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

32. Sonuç olarak başvuranın iddiaları; muhatap Kurumların cevabi yazıları ve eklerinde sunulan belgeler, yukarıda bahsi geçen mevzuat hükümleri ve içtihatlar çerçevesinde incelendiğinde kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

3/9/2024 tarihinde, Saffet BALIN'ın karşı oyuyla OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Daire Başkanı

e-imzalıdır

İsmail AYZ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

e-imzalıdır

Ünal SADE
Üye

Ek: 2024/885 T. K. Kararı Saffet BALIN Karşı Oyu (1 Sayfa)

10.09.2024

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : T.K.
Karar Numarası : 2024/885

6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin birinci fıkrası “*Kurum, başvuruları ve resen yaptığı incelemeleri başvuru ve resen inceleme kararı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırır. Bu süre, Başkan tarafından bir defaya mahsus olmak üzere en fazla üç ay uzatılabilir.*” hükmünü haizdir. İlgili hüküm uyarınca başvuruların incelenmesi ve karara bağlanması için belirlenen sürenin azami olarak altı ay olduğu açıktır.

Somut başvuruda, yukarıda yer verilen normatif düzenlemedeki azami süreye uyulmadığı görülmektedir. Kurumumuzun insan kaynağı ile beraber değerlendirildiğinde mevcut durumdaki olağan dışı gecikmenin makul görülebilmesi mümkün değildir. Kaldı ki aynı dönemde Kurumun insan kaynağının “tali” olarak değerlendirilebilecek faaliyetlere kanalize edildiği görülmektedir. Bu durum Kurumun insan kaynağının etkili ve verimli olarak kullanılamaması ve iş akışı takiplerinin düzenli olarak yapılamamasının olağan sonucudur.

Mücbir sebepler hariç olmak üzere başvuruların öngörülen yasal sürede sunulmamasında sorumluluğu olan personel hakkında gerekli tahkikatın da yapılması gerektiği şerhiyle birlikte yukarıda sıralanan gerekçelerle sayın çoğunluğun görüşüne iştirak edilememiştir.

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu:

Adres: Mithatpaşa Cad. No: 52 06420 Kızılay-ANKARA

Telefon No : 4227800 Fax No : 4227899

e-Posta : / Kep Adresi : tihek@hs01.kep.tr

İnternet Adresi : <http://www.tihek.gov.tr/>